

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
Split

Pr-680/2023-60

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, po sutkinji tog suda Katici Bojčić Vidović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Kristine Ljubičić Petrušić, OIB:94471302456, Split, Jeretova 1, koju zastupa punomoćnica Martina Radić Šunjić, odvjetnica u Splitu, protiv tuženika Kliničkog bolničkog centra Split, OIB:51401063283, 21000 Split, Spinčićeva 1, radi isplate, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 16. rujna 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnice tužiteljice i punomoćnice tuženika, dne 28. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužiteljici razliku manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. u ukupnom iznosu od 2.640,56 eura bruto zajedno s pripadajućom:

- zakonskom kamatom koja na iznos od 21,88 EUR teče od 15. prosinac 2018.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 72,63 EUR teče od 15. listopad 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 41,80 EUR teče od 15. studeni 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 180,49 EUR teče od 15. prosinac 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 97,96 EUR teče od 15. siječanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 121,80 EUR teče od 15. veljača 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 52,80 EUR teče od 15. ožujak 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 55,69 EUR teče od 15. travanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 40,52 EUR teče od 15. svibanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 54,77 EUR teče od 15. lipanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 54,88 EUR teče od 15. srpanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 48,99 EUR teče od 15. kolovoz 2020.

- zakonskom kamatom koja na iznos od 121,62 EUR teče od 15. rujan 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 69,12 EUR teče od 15. listopad 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 59,10 EUR teče od 15. studeni 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 53,65 EUR teče od 15. prosinac 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 60,30 EUR teče od 15. siječanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 55,83 EUR teče od 15. veljača 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 83,07 EUR teče od 15. ožujak 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 98,81 EUR teče od 15. travanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 61,49 EUR teče od 15. svibanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 64,41 EUR teče od 15. lipanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 66,14 EUR teče od 15. srpanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 61,07 EUR teče od 15. kolovoz 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 52,66 EUR teče od 15. rujan 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 26,32 EUR teče od 15. listopad 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 60,41 EUR teče od 15. studeni 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 53,65 EUR teče od 15. prosinac 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 57,61 EUR teče od 15. siječanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 25,89 EUR teče od 15. veljača 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 67,95 EUR teče od 15. ožujak 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 59,10 EUR teče od 15. travanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 64,73 EUR teče od 15. svibanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 60,87 EUR teče od 15. lipanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 62,59 EUR teče od 15. srpanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 67,94 EUR teče od 15. kolovoz 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 49,52 EUR teče od 15. rujan 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 25,83 EUR teče od 15. listopad 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 76,48 EUR teče od 15. studeni 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 68,43 EUR teče od 15. prosinac 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 61,76 EUR teče od 15. siječanj 2023.

do isplate, koja se kamata na navedene iznose do 31.12.2022. obračunava po stopi u skladu s odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 1. 1. 2023. pa do 31.12.2023. po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, a od 1. 1. 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, bez zakonskih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, dok se za više zatraženo, za iznos od 5.460,74 eura sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos, tužiteljica odbija.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovan prigovor presuđene stvari.

II. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

III. Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, naknaditi tužiteljici troškove postupka (vještačenja) u iznosu od 575,00 eura.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je dne 17. srpnja 2023. podnijela ovom sudu tužbu protiv tuženika radi isplate. U tužbi se navodi kako je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu zdravstveni djelatnik-medicinska sestra/tehničar u Jedinici intenzivne skrbi pri Zavodu za neurokirurgiju, te je obavljajući poslove svog radnog mjesta dužna nakon završetka svog radnog vremena ostati dodatnih 30 minuta kako bi obavila primopredaju službe, a što nije evidentirano niti isplaćeno od strane tuženika. Odlukom tuženika od 28.12.2022. utvrđeno je da se višak iznad mjesečnog fonda sati plaća kao prekovremeni rad pa prema tome tužiteljica ima pravo da joj se sati odrađeni prilikom primopredaje službe obračunaju i isplate kao prekovremeni rad. Nadalje navodi kako je obavljajući poslove svog radnog mjesta pružala zdravstvenu skrb i pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19, a Vlada RH je na sjednici održanoj 7.12.2020. donijela Odluku o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 kojom je utvrdila posebnu nagradu u iznosu od 10 % od osnovne plaće radnika ili na isplatu prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca prije njegovog privremenog rasporeda ako je to za radnika povoljnije. Međutim, tuženik prilikom obračuna i isplate plaće tužiteljici nije uzeo u obzir sate odrađene prilikom primopredaje službe koji se obračunavaju kao prekovremeni rad, kao i COVID dodatak. Prethodne činjenice imaju za posljedicu pogrešan obračun i isplatu svih naknada koje se utvrđuju kao prosjek prethodno isplaćenih plaća i to naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i naknade plaće zbog privremene nesposobnosti za rad. Slijedom prednjeg, tužiteljica potražuje isplatu razlike manje isplaćene plaće u bruto iznosu za razdoblje od 1. 7. 2018. do dana dostave podataka od strane tuženika, dakle, tužiteljica je postavila stupnjevitu tužbu, a po pribavi dokumentacije i nakon provedenog vještačenja određeno će postaviti tužbeni zahtjev (čl. 186.b. ZPP).

2. U odgovoru na tužbu od 13. studenoga 2023. tuženik u cijelosti osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Tuženik ističe kako niti jedan radnik ne ostaje svakog dana nakon isteka radnog vremena 30 minuta duže radi primopredaje službe pa tako ni tužiteljica, već poneki radnici, najčešće nakon dežurstva ili rada u turnusu, budu zaduženi za primopredaju službe i ostanu malo duže nakon isteka radnog vremena, nekada 5 minuta, nekada 30 minuta, maksimalno 30 minuta, a na tužiteljici je teret dokaza da je svaki dan od cca 1000 radnih dana u utuženih 5 godina bila zadužena za primopredaju i da je baš svaka primopredaja trajala 30 minuta. Također, navodi kako

tužiteljica nije nikada obavljala poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 u ustrojstvenim jedinicama koje pružaju skrb oboljelima od bolesti COVID-19 pa nije stekla pravo na isplatu posebne nagrade sukladno Odluci o posebnoj nagradi za obavljanje poslove vezanih za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti kao neosnovan.

3. Rješenjem ovog suda od 27. prosinca 2024. pozvana je tužiteljica da postavi precizno, potpuno i određeno tužbeni zahtjev (čl. 186.b st.3. ZPP), s obzirom na to da tužiteljica u tužbi ni ne tvrdi da je tražila od tuženika potrebne podatke te da joj tuženik ne želi dati podatke potrebne za postavljanje određenog zahtjeva u smislu odredbe čl. 186.b ZPP-a.

4. Podneskom od 10. siječnja 2025. tužiteljica je postavila određeni tužbeni zahtjev na način da potražuje od tuženika na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće (s osnova primopredaje službe i s osnova COVID dodatka za sve odrađene sate, posljedično tome naknadu za godišnji odmor i bolovanje, te po osnovu manje obračunatih naknada temeljem obračunatih i isplaćenih plaća) ukupan iznos od 1.875,00 eura bruto za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. sa zakonskom zateznom kamatom koja na pojedini mjesečni iznos od 25,00 eura teče od 15. u mjesecu za prethodni mjesec do isplate.

5. U podnesku od 18. siječnja 2025. tuženik navodi da je predmetna tužba i dalje nepotpuna, nerazumljiva i nepodobna za raspravljanje, predlaže odbaciti neuredno postavljeni tužbeni zahtjev, a ujedno se protivi uređenom tužbenom zahtjevu kao neosnovanom i nerazumljivom. Ujedno ističe prigovor presuđene stvari, a koji se odnosi na isplatu razlike zbog pogrešno izračunatih naknada plaća za vrijeme bolovanja i za vrijeme korištenja godišnjeg odmora za svaki mjesec utuženog razdoblja, jer je tužiteljica već po tom osnovu tužila tuženika u predmetima pod posl. broj Pr-897/2019 i Pr-669/2021.

6. Podneskom od 12. listopada 2025. tužiteljica je, a nakon provedenog financijskog vještačenja uredila tužbeni zahtjev, na način da potražuje od tuženika na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. isplatu iznosa od 7.280,96 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamata od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate, sve uz troškove postupka sa zakonskim zateznim kamata od presuđenja do isplate.

7. U podnesku od 28. listopada 2025. tuženik ističe kako se protivi povlačenju dijela tužbenog zahtjeva, jer tužiteljica više ne potražuje isplatu iznosa od 25,00 eura kao ni zakonske zatezne kamate na te iznose, te da se protivi preinaci i povećanju tužbenog zahtjeva, izjavljuje prigovor zastare.

8. Podneskom od 6. svibnja 2026. tužiteljica je ponovno, a sukladno provedenoj dopuni financijskog vještačenja od 27. veljače 2026., uredila tužbeni zahtjev na način da potražuje od tuženika na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. isplatu iznosa od 8.101.30 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamata od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate, sve uz troškove postupka sa zakonskim zateznim kamata od presuđenja do isplate.

9. U podnesku od 13. svibnja 2026. tuženik ističe kako se protivi preinačenju tužbenog zahtjeva iz podneska tužiteljice od 6. svibnja 2026., te ističe prigovor zastare.

10. Na prijedlog tuženika dopisom od 6. lipnja 2025. pozvano je Općinsko državno odvjetništvo radi eventualnog miješanja u ovoj pravnoj stvari na strani tuženika, međutim, isti se nisu o tome izjasnili.

11. Tijekom postupka sud je proveo dokaze pregledom obračunske isprave za isplatu plaće za listopad 2017., zaključka s 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja od 17. veljače 2023., Odluke tuženika od 28. prosinca 2022., Odluke Vlade Republike Hrvatske od 7. prosinca 2020., naloga za raspored na rad u RIC, Odluke tuženika od 20. 3. 2020. i 31. 3. 2020., Odluke Ministarstva zdravstva od 19. ožujka 2020., izvatka iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima /NN 73/17 i NN 55/24), Pravilnika o radu, ugovora o radu od 10. 3. 2021., dopisa Ministarstva zdravstva upućenog svim zdravstvenim ustanovama od 21. prosinca 2020., službene zabilješke pomoćnice ravnatelja tuženika za sestrinstvo Ivanke Ercegović, mag.med.techn. od 17. rujna 2025. i pomoćnice ravnatelja tuženika za financijske poslove Biljane Berda, univ.spec.oecc, naloga o rasporedu za rad tužiteljice u Respiratorno-intenzivistički centar od 6. 7. 2020., 29.12.2020., 8. 3. 2021., 24. 3. 2021., 17. 5. 2021., 3. 8. 2021., 4. 5. 2021., platnih lista, evidencije rada, financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po Centru za vještačenja d.o.o. od 23. rujna 2025., dopune vještačenja Centra za vještačenja d.o.o. od 8. siječnja 2026., 3. veljače 2026. i od 27. veljače 2026., usmenim saslušanjem sudskog vještaka Ines Lozić na ročištu od 19. veljače 2026., saslušanjem svjedokinje Zrinke Gabrilo, te saslušanjem tužiteljice kao parnične stranke, dok je tužiteljica odustala od prijedloga za izvođenje dokaza saslušanjem svjedokinje Slavice Kontromanović, a tuženik je odustao od prijedloga za izvođenje dokaza saslušanjem svjedokinje Ivanke Ercegović, dok je sud odustao od izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka Marije Grančić, Julija Meštrovića, Zrinke Dukan i Ivice Vukovića sve kao suvišni i nepotrebni dokazi, koji bi, a s obzirom na okolnosti na koje su predloženi, a koje među strankama nisu prijeorne (ustrojavanje posebne jedinice tuženika koja je pružala skrb oboljelima od bolesti COVID-19 i upućivanja radnika na rad u tu jedinicu), samo doveli do odugovlačenja postupka i stvaranja bespotrebnih troškova pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

12. Neprijeporno je između parničnih stranaka:

-da je tužiteljica bila zaposlenica tuženika temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme,

- da je radila na radnom mjestu medicinske sestre pri Zavodu za neurokirurgiju;

- da je radila u turnusima 12-24-12-48, te je njezino radno vrijeme od 7:00 do 19:00 i od 19:00 do 7:00,

- da je epidemija bolesti Covid-19 proglašena 11. ožujka 2020. Odlukom Ministarstva zdravstva, s time da je prestanak epidemije proglašen Odlukom Predsjednika Vlade RH, koja je objavljena u Narodnim novinama broj 51/23 dana 12. svibnja 2023.;

- da je Vlada Republike Hrvatske 7. prosinca 2020. donijela Odluku o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19 koja je

objavljena u Narodnim novinama broj 136/20 od 9. prosinca 2020., s tim da je odluka stupila na snagu prvog dana od dana objave, odnosno 10. prosinca 2020., a ista je stavljena izvan snage Odlukom Vlade od 22. kolovoza 2024., a objavljena je u Narodnim novinama broj 99/24 i stupila je na snagu 23. kolovoza 2024.;

- da je Ministarstvo zdravstva 21. prosinca 2020. svim zdravstvenim ustanovama poslalo uputu iz koje proizlazi da će se u COP aplikaciji za potrebe evidentiranja rada zaposlenika koji pružaju skrb oboljelima od bolesti Covid-19 implementirati element 11064 posebna nagrada za rad s oboljelima te da će se obračunavati u iznosu od 10% od osnovne plaće radnika, a prilikom unosa u aplikaciju potrebno je evidentirati broj sati te će se prema broju sati automatski izračunati iznos nagrade;

- da je kod tuženika osnovana ustrojstvena jedinica koja pruža skrb oboljelima od bolesti Covid-19 – Respiratorno-intenzivistički centar smješten na Križinama odlukom tuženika od 20. 3. 2020.;

- da je tužiteljica bila upućena za rad u posebnoj ustrojstvenoj jedinici – Respiratorno-intenzivistički centar za liječenje pacijenata oboljelih od bolesti COVID 19 za razdoblje od 1. 6. 2020. do 31. 8. 2021.

13. Prijeporna je između parničnih stranaka osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno je li tužiteljicu pripada pravo na isplatu razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće po osnovu primopredaje službe za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. i Covid nagrade za razdoblje od 1.11.2020. do 23. 8. 2024., te posljedično tome naknada za godišnji odmor i bolovanje, kao i naknada po osnovu manje obračunatih naknada obračunatih temeljem obračunatih i isplaćenih plaća.

14. Ovaj sud smatra tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

15. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatom razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće u bruto iznosu za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. s osnova primopredaje službe, jer je tužiteljica u utuženom razdoblju kao zaposlenica tuženika poslije završetka radnog vremena ostajala 30 minuta duže na svom radnom mjestu radi primopredaje službe te posebne nagrade za Covid za razdoblje od 1.11.2020. do 23. 8. 2024., te naknade za korištenje godišnjeg odmora i bolovanja, a što joj od strane tuženika nije plaćeno.

16. Naime, Dodatak II. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 92/2019) zaključen je 30. rujna 2019., a u primjeni je od 1. rujna 2019. (osim čl. 12. koji je u primjeni od 1. siječnja 2020.). Člankom 9. Dodataka II. izmijenjen je članak 28. KU/18 na način da se istome dodaju stavci 8. i 9. koji glase: „8. Primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena i 9. Organizacijom rada određuje se osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe.“

17. Dodatkom IV. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 3/2023; dalje: Dodatak IV.) od 5. siječnja 2023. produljeno je razdoblje primjene KU/18, Dodatka I., Dodatka II. i Dodatka III. do 25. ožujka 2023.

18. Zaključkom broj 108. s 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja održane 17. 2. 2023. navodi se kako primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno 30 minuta nakon početka radnog vremena. Organizacijom rada određuje se

osoba zadužena za obavljanje primopredaju službe. Poslodavac je zadužen za vođenje evidencije o radnom vremenu, odnosno prisutnosti radnika na radnom mjestu. Radniku zaduženom za primopredaju službe, vrijeme primopredaje službe smatra se radnim vremenom pri čemu vrijeme primopredaje službe, koje ne može biti duže od 30 minuta, mora biti evidentirano u evidenciji prisutnosti na radu. Ako temeljem takvog rada, radnik ostvari veći broj sati rada od redovnog mjesečnog fonda radnih sati, ti sati mu se obračunavaju kao prekovremeni rad.

18.1. Dakle, iz Zaključka br. 108 jasno proizlazi kako poslodavac određuje osobu koja je zadužena za obavljanje primopredaje službe, te da se vrijeme primopredaje službe smatra radnim vremenom koja mora biti evidentirana u evidenciji prisutnosti na radu.

19. Odredbom čl. 81. Zakona o radu (Narodne novine broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22; dalje: ZR) određeno je kako za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca.

20. Nadalje, Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" br. 29/18, 16/19, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20), koji je na snazi od 1. ožujka 2018., u članku 34. navodi da radniku za vrijeme korištenja godišnjeg odmora pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije. I čl. 81. ZR.

21. Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama ("Narodne novine" br. 56/2022) u čl. 37. st.5. određuje kako se za vrijeme korištenja godišnjeg odmora zaposleniku isplaćuje naknada plaće u visini njegove prosječne mjesečne plaće ostvarene u tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojem koristi godišnji odmor (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad) ili u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu, ovisno o tome što je za zaposlenika povoljnije; st. 6. pod ostvarenim plaćama u prethodna tri mjeseca smatraju se plaće ostvarene za rad u tri mjeseca koja prethode mjesecu korištenja godišnjeg odmora; st.7. ako je u prethodna tri mjeseca zaposlenik za dio razdoblja ili za cijelo razdoblje ostvario pravo na naknadu plaće, tada mu se za to vrijeme obračunava naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu i kao takva uračunava u prosjek iz stavka 5. ovoga članka.

21.1. Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama ("Narodne novine" br. 141/12, 24/17, 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020) u čl. 59., kasnije 58. regulira ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana istom pripada naknada plaće u visini 85% od njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započelo bolovanje. Od 1. svibnja 2022. godine Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama ("Narodne novine" br. 56/2022) u čl. 57. navodi ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, pripada mu naknada plaće u visini 85% njegove plaće kao da je radio u redovnom radnom vremenu ili u visini 85% njegove prosječne mjesečne plaće ostvarene u tri mjeseca neposredno prije mjeseca u kojemu je započeto bolovanje (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad) ako je to povoljnije za zaposlenika, odnosno ako je u tri mjeseca koja prethode mjesecu u

kojemu je započeto bolovanje zaposlenik za dio razdoblja ili za cijelo razdoblje ostvario pravo na naknadu plaće, tada mu se za to vrijeme obračunava naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu i kao takva se uračunava u prosjek.

19. Odlukom tuženika, Klasa: 113-01/22-01/151, Ur. broj: 2181-147-01/GB- 22-1 od 28.12.2022., koja stupa na snagu i primjenjuje se od 1. siječnja 2023., određeno je kako pod se izrazom primopredaja službe podrazumijeva međusobna komunikacija između liječnika i međusobna komunikacija između medicinskih sestara, a u svrhu predavanja informacija o pacijentima o kojima skrbe u službi dežurstva i turnusu. Primopredaju službe obavljaju liječnici i medicinske sestre koje izlaze iz dežurstva odnosno turnusa, a liječnike i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe određuje voditelj odnosno glavna medicinska sestra ustrojstvene jedinice, te da primopredaja službe u ustrojstvenoj jedinici na bolničkom odjelu traje 20 minuta, a u jedinicama intenzivnog liječenja 30 minuta, kao i da se vrijeme primopredaje službe dodatno evidentira u evidenciji radnog vremena liječnika i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe i zbraja se s ostalim satima odrađenog rada u tekućem mjesecu, a višak iznad mjesečnog fonda sati plaća se kao prekovremeni rad.

22. U konkretnom slučaju, nesumnjivo je utvrđeno da tužiteljica radi kod tuženika kao medicinska sestra pri Zavodu za neurokirurgiju, da radi u turnusu (12-24-12-48), da su smjene od 7:00 do 19:00 i od 19:00 do 7:00, te da je svaki put nakon završetka formalno propisanog radnog vremena radila duže i obavljala primopredaju službe, koja se odvijala uz pacijenta, što nesumnjivo proizlazi iz stranačkog iskaza tužiteljice (koja je iskazala da je primopredaju vršila nakon svake smjene, dnevne i noćne, a trajala je u prosjeku 30 minuta /nekada 20, 30 ili 45 minuta/, sve ovisno kakvo je bilo prethodno stanje u smjeni, a osim usmene, imali su i pisanu u bilježnici i u kompjutor; prenosili su ne samo zdravstveno stanje pacijenata, intervencije, hitnoće, donosile zaključke što bi trebalo napraviti oko pacijenta, već su prenosile i materijalno stanje-posudba lijekova ili aparata), a i iz iskaza svjedokinje Zrinke Gabrilo, glavne sestre Zavoda za neurokirurgiju (koja je iskazala da tužiteljica radi u turnusu, rad je organiziran od 7:00 do 19:00 i od 19:00 do 7:00 i nakon smjene sestre primopredaju službu, primopredaja je jutarnja i noćna, te kada se dolazi u noćnu smjenu ide se od pacijenta do pacijenta i govori što je bilo s pacijentima, a kada se izlazi iz noćne onda se ujutro čitaju podatci o pacijentima iz knjige primopredaje ili BIS-a; da sve sestre vrše primopredaju, a po dvije sestre su u smjenama, te da se primopredaja oduvijek radila jer ona sestra koja dolazi na posao mora znati što se događalo bilo vezano za pacijente, bilo za lijekove, potrošni materijal ili za nešto što se posudilo).

22.1. Imajući u vidu iskaz same tužiteljice, te svjedokinje Gabrilo, a čiji iskazi se u bitnim činjenicama podudaraju, utvrđeno je da je tužiteljica u utuženom razdoblju obavljala primopredaju službe svaki put nakon završetka svoje smjene (prenosila podatke o pacijentima kolegicama koje preuzimaju smjenu), da je primopredaja službe nužna radnja, da ju sestre pa tako i tužiteljica vrše usmeno, a i pisano u internu bilježnicu i na računalo te da bi primopredaja trajala u prosjeku 20-40 minuta nakon svake odrađene smjene, turnusa i dežurstva (što je određeno i Zaključkom Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja 108. prema kojemu primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno 30 minuta nakon početka radnog vremena), te da ne postoji pisana odluka poslodavca o točno određenoj osobi za primopredaju službe, već su svi iz smjene sudjelovali u toj primopredaji, kako je iskazala tužiteljica, a i

svjedokinja Gabrilo. Dakle, u ovom slučaju poslodavac nije organizirao primopredaju službe na način kako je to bilo potrebno i određeno Zaključkom, nije odredio osobu zaduženu za primopredaju službe, niti je vodio evidenciju o osobama, kao niti radnom vremenu provedenom u primopredaji službe.

22.2. Naime, primopredaja službe medicinskih sestara nije samo puko prenošenje podataka o pacijentima i upoznavanje stanja pacijenata i njihovih dijagnoza, nego je to strukturirani proces prijenosa ključnih informacija o pacijentima između dvije smjene, s ciljem osiguravanja kontinuiteta i sigurnosti pacijenata, jer kolege koji preuzimaju smjenu imaju sve potrebne informacije za obavljanje radnih zadataka. Ako radnik zbog primopredaje ostane na poslu dulje od svog redovnog radnog vremena, to vrijeme primopredaje mora se evidentirati u evidencijama prisutnosti kao radno vrijeme i sukladno tome i platiti. Naime, svaki rad izvan redovnog radnog vremena koji je nužan za funkcioniranje službe, kao što je u ovom slučaju primopredaja pacijenata, mora biti plaćen dok tuženik kao poslodavac vrijeme primopredaje službe nije evidentirao u evidenciji prisutnosti na radu, a činjenica da navedeni rad nije evidentiran u evidenciji prisutnosti na radu, ne oslobađa poslodavca od obveze da taj rad plati tužiteljici.

23. Sukladno odredbi čl. 5. ZR poslodavac je dužan voditi evidenciju o radnicima koji su kod njega zaposleni, a koja evidencija mora sadržavati podatke o radnicima i o radnom vremenu. Odredbom čl. 135. st. 4. istog Zakona propisano je kako u slučaju spora u vezi s radnim vremenom, ako poslodavac ne vodi evidenciju iz čl. 5. Zakona na propisani način, teret dokazivanja radnog vremena je na poslodavcu. Slijedom navedenog, s obzirom na to da tuženik kao poslodavac očito nije vodio evidenciju radnog vremena na propisani način, u ovoj pravnoj stvari tuženik nije dokazao da tužiteljica nije ostajala duže 30 minuta nakon radnog vremena radi primopredaje, a da je vršila primopredaju nesumnjivo proizlazi iz iskaza tužiteljice.

24. Tuženik je bio u obvezi voditi sve propisane podatke u evidenciji o radnom vremenu i sukladno onome što je bilo propisano pravilnikom koji je važio u utuženom razdoblju i to Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima ("Narodne novine" br.' 73/17), a koji Pravilnik je prestao važiti donošenjem Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("Narodne novine" br.' 55/24) koji je stupio na snagu dana 1.10.2024. Prema odredbi članka 8. st. 1. ranije važećeg Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima, tuženik je kao poslodavac bio dužan voditi i evidencije o radnom vremenu s točnim početkom i završetkom rada, a odredbom članka 8. stavka 2. tog Pravilnika bilo je propisano da je poslodavac osim podataka iz stavka 1. ovog članka dužan voditi i posebne podatke o radnom vremenu od kojih ovisi ostvarivanje pojedinih prava iz radnog odnosa, odnosno u vezi s radnim odnosom kao što su primjerice, prekovremeni radni sati provedeni u primopredaji dužnosti. Podjednako je propisano i novo važećim Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja evidencija o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("Narodne novine" br. 55/24) i to odredbom članka 13. stavak 1. i 2. tog Pravilnika.

24.1. Teret dokazivanja radnog vremena prema odredbi čl. 135. st. 4. ZR-a upravo je na tuženiku kao poslodavcu. U konkretnom slučaju tuženik nije dokazao da je uredno vodio evidencije o radnom vremenu, a vezano za sate primopredaje službe koji se odnose na tužiteljicu, a samo nepostojanje evidencije prisutnosti na radu ne znači da tužiteljica nije obavljala primopredaju službe. Sud je na temelju provedenog dokaznog

postupka – saslušanja tužiteljice, te svjedokinje Zrinke Gabrilo nesumnjivo utvrdio da je tužiteljica zaista i obavljala primopredaju (kao i svi ostali iz smjene) i da se ta primopredaja obavljala oduvijek i još uvijek se obavlja, a time je provela radno vrijeme u primopredaji nakon svakog završetka svog redovnog radnog vremena u trajanju u prosjeku od 20-30 minuta, samo što nije bila plaćena za to sve do odluke tuženika od 28.12.2022. To vrijeme provedeno u primopredaji priznaje se kao radno vrijeme i tako se i plaća, jer ako se zbog primopredaje ostaje duže na poslu to se vrijeme obračunava i plaća kao prekovremeni rad.

24.2. Dakle, primopredaja se nije evidentirala niti u evidencijama prisutnosti na radu niti u evidencijama o radnom vremenu, niti se isplaćivala sve do odluke tuženika od 28.12.2022., odnosno od 1. 1. 2023. kada se radno vrijeme za primopredaju službe bilježi i plaća u trajanju od 20 minuta, a primopredaja službe se obavljala oduvijek. Osim toga, za istaknuti je kako tuženik nije svojom odlukom ni zadužio određenu osobu koja bi bila zadužena za vođenje primopredaje službe (odlukom tuženika od 28.12.2022. nije određeno tko će vršiti primopredaju, već da medicinske sestre zadužene za primopredaju službe određuje voditelj, odnosno glavna medicinska sestra ustrojstvene jedinice).

24.3. Pravo na plaćenu naknadu za primopredaju službe tužiteljica ima od 1. 9. 2019., jer je to pravo službeno uvedeno Dodatkom II KU/19 krajem rujna 2019. s primjenom od 1. 9. 2019., što znači da tužiteljica nema pravo na isplatu neisplaćene plaće za sate odrađene u primopredaji službe prije 1. rujna 2019. (dakle, od 1. 7. 2018. do 1. 9. 2019., kako ista potražuje), bez obzira na tvrdnje tužiteljice kako se primopredaja oduvijek obavljala (i prije 1. 9. 2019.), usmeno i pisano, i da su je obavljali svi u smjeni.

24.5. Dakle, tužiteljici pripada pravo na isplatu neisplaćene plaće vezano za odrađene sate u primopredaji službe i to za razdoblje od 1. 9. 2019. do 31.12.2022. budući da od 1. 1. 2023. tuženik isplaćuje tužiteljici naknadu za vrijeme provedeno u primopredaji službe prema odluci tuženika od 28.12.2022., a što nesumnjivo proizlazi i iz iskaza tužiteljice (koja je iskazala kako misli da im se primopredaja službe evidentira i plaća, ali nije sigurna), te svjedokinje Gabrilo (koja je iskazala kako se od 1. 1. 2023. primopredaja evidentira u posebnu rubriku evidencije rada i to 20 minuta za primopredaju službe i od tada se i plaća).

25. Glede zahtjeva tužiteljice za isplatom s osnova posebne nagrade za rad s oboljelima od Covid-19 taj zahtjev je po ocjeni ovog suda djelomično osnovan.

26. Tužiteljica smatra da ju pripada pravo na isplatu posebne nagrade za rad s oboljelim od Covid-19 jer je bila raspoređena u Respiratorno-intenzivistički centar, a i na odjelu je radila s covid pozitivnim pacijentima, i da ima pravo na isplatu te nagrade za sve sate koje je odradila u utuženom razdoblju. Tuženik osporava pravo tužiteljice na isplatu posebne nagrade za rad s oboljelima od Covid-19 budući da je tužiteljici obračunao i isplatio posebnu nagradu za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19.

27. Odlukom Vlade RH o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19 (Narodne novine broj: 136/20, dalje u tekstu Odluka o posebnoj nagradi) u čl. 1. stavak 2. propisano je da se posebna nagrada utvrđuje u

iznosu od 10% od osnovne plaće radnika te se isplaćuje uz plaću. Čl. 2. Odluke određeno je da se posebna nagrada isplaćuje radniku za vrijeme koje je sukladno rasporedu poslodavca/ravnatelja doma zdravlja proveo na obavljanju poslova u ustrojstvenim jedinicama/djelatnostima koje pružaju skrb oboljelima od bolesti Covid-19, s tim da se sredstva za provedbu osiguravaju prema čl. 4. u financijskom planu Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, a za provedbu same odluke prema čl. 6. zadužen je ministar zdravstva.

27.1. Vlada Republike Hrvatske je donijela Odluku o stavljanju izvan snage Odluke o posebnoj nagradi za obavljanje poslova pružanja skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19, koja je stupila na snagu 23. 8. 2024. (NN 99/24).

28. U konkretnom slučaju, tužiteljica je radila poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 u Respiratorno-intenzivističkom centru na Križinama, gdje je bila upućena od strane tuženika, što tuženik ni ne osporava, a što proizlazi i iz naloga tuženika kojim je rasporedio tužiteljicu za rad u Respiratorno-intenzivistički centar (RIC) za razdoblje od 1. 6. 2020. do 31. 8. 2021., ali po iskazu tužiteljice ista je i na Odjelu radila s covid pozitivnim pacijentima. Naime, tužiteljica je iskazala kako je za vrijeme covida radila u RIC-u, a i na odjelu s covid pozitivnim, da su imali jednu o dvije sobe u kojima su držali covid pacijente zbog praćenja njihovog stanja i morali su biti propisno obučeni.

28.1. Stoga, tužiteljica tvrdi da je obavljajući poslove svog radnog mjesta pružala zdravstvenu skrb i pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 na svom Odjelu, a koje tvrdnje nisu ničim potkrjepljene, niti je tužiteljica priložila dokaze na te okolnosti (kao npr. koliko je bilo covid pozitivnih pacijenata na Odjelu, kada su ležali na Odjelu, jesu li ti pacijenti bili samo pozitivni bez nekih posebnih mjera ili su bile određene neke mjere i dr.), već to proizlazi samo iz iskaza tužiteljice, dok iz iskaza svjedokinje Zrinke Gabrilo proizlazi kada nije bilo mjesta u Covid Centru ili su pacijenti bili operirani, a bili su covid pozitivni, držali bi ih na odjelu, izolirani u jednoj sobi, dakle, radilo se o pacijentima koji su se liječili od drugih bolesti, a usput bi bili pozitivni, pri tome nisu razvili simptome bolesti COVID-19.

28.2. Po ocjeni ovog suda činjenica da je na Odjelu bilo Covid pozitivnih pacijenata koje bi smještali u izolacijsku sobu samim time ne daje pravo tužiteljici za isplatu covid nagrade. Za isplatu covid nagrade bitno je da se tužiteljica skrbila o oboljelima od Covida – 19. Rad tužiteljice na Zavodu za neurokirurgiju nije bio vezan za rad s pacijentima oboljelima od Covid-a, a činjenica da se tužiteljica za vrijeme Covida susretala s Covid pozitivnim pacijentima koje su smještali u posebne sobe samim time ne dovodi do zaključka da je upravo tim pacijentima koji su bili covid pozitivni tužiteljica upravo zbog toga pružala zdravstvenu skrb. Također, činjenica da su medicinske sestre pa tako sigurno i tužiteljica za ulazak u posebnu sobu u koju su smještali covid pozitivne pacijente nosile zaštitnu opremu (mantile, vizir, masku id r.) ne upućuje na zaključak o pružanju zdravstvene skrbi oboljelima od COVID-19.

28.3. Očito su se, ne samo u bolnici, već i drugdje svi susretali s covid pozitivnim pacijentima i moguće je da se i tužiteljica susretala s pozitivnim pacijentima na Zavodu za neurokirurgiju, dakle svi zdravstveni djelatnici (i liječnici i medicinske sestre) susretali su se s Covid pacijentima, ne samo tužiteljica, ali susret s takvim pacijentima ne znači i pružanje skrbi oboljelima od bolesti Covid-19. To što je bilo Covid pozitivnih

pacijenata ne znači da su ti bolesnici, koji su bili pozitivni na corona virus, i oboljeli od Covida-19 i da im je bila potrebna zdravstvena skrb koju im je tužiteljica pružala, dakle, rad tužiteljice na Odjelu nije bio vezan za rad s pacijentima oboljelima od Covid-a kojima je zbog toga trebala biti pružena zdravstvena skrb.

28.4. Stoga, po mišljenju ovog suda tužiteljici pripada pravo na posebnu nagradu za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid -19 za razdoblje od 1. 6. 2020. do 31. 8. 2021. kada je radila u Respiratorno-intenzivističkom centru za liječenje pacijenata oboljelih od bolesti Covid 19, po nalogu tuženika (u razdoblju od 1. 6. 2020. do 31. 7. 2020., 9. 11.2020. do 31. 1. 2021., 3. 2. 2021. do 28. 2. 2021., 17. 3. 2021. do 31. 5. 2021., 1. 6. 2021. do 30.6. 2021., 1. 7. 2021. do 31. 8. 2021.) , a za koje razdoblje tuženik joj nije u cijelosti isplatio tu nagradu, radi čega se njezin zahtjev u tom dijelu ukazuje osnovanim, a za ostalo razdoblje (od 1. 9. 2021. do 23. 8. 2024.) zahtjev je neosnovan.

29. Također, po ocjeni ovog suda osnovao je i potraživanje tužiteljice s osnova naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad i to kako oni koji proizlazi iz neobračunate naknade za primopredaju službe, tako i oni koji proizlazi iz neobračunate posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti COVID-19, kao i potraživanje manje obračunatih naknada temeljem obračunatih i isplaćenih plaća.

30. Centar za vještačenja d.o.o. u svom pisanom nalazu i mišljenju od 23.9. 2025. navodi kako uvidom u platne liste nije razvidno da bi tuženik tužiteljici u razdoblju od studenog 2020. godine nadalje obračunavao i isplaćivao posebnu nagradu za rad s oboljelima od bolesti COVID-19 za sve odrađene sate u razdoblju važenja Odluke o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti COVID-19 pa je u skladu s postavljenim zadatkom vještačenja te ukoliko Sud zauzme stav da tužiteljica ima pravo na posebnu nagradu za rad s oboljelima od bolesti COVID-19 na sve sate rada, u Tabeli 1. dala izračun visine potraživanja tužiteljice po osnovi posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti COVID-19. Prilikom izračuna su utvrđeni isplaćeni iznosi po osnovi posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti COVID-19 te očekivani iznos posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti COVID-19 u iznosu od 10% od osnovne plaće radnika za sve iskazane sate rada.

Nadalje, a pod pretpostavkom da Sud zauzme stav da tužiteljici pripada pravo potraživanja za primopredaju službe, odnosno da je tužiteljica nakon završetka radnog vremena ostala raditi 30 minuta dulje te da bi rad iznad 8 sati dnevno predstavljao prekovremeni rad, u Tabeli 3. daje obračun neisplaćene naknade za primopredaju službe. Vještak je izvršio uvid u Evidencije o radnom vremenu za svaki dan utuženog razdoblja, utvrdio broj dana primopredaje u pojedinom mjesecu te izvršio obračun naknade za primopredaju službe, a koji izračun naknade za primopredaju službe izvršen je na mjesečnoj osnovi, a polazište za izračun je vrijednost osnovne plaće. Naime, za svaki mjesec utvrđena je vrijednost osnovne plaće za svaki sat rada te su uzeti u obzir dani iz Evidencija rada kada je tužiteljica, nakon radnog vremena, izvršila primopredaju. Napominje kako je tuženik u pravilu vršio obračune koji se dovode u vezu s primopredajom službe, počevši od siječnja 2023. godine, na način da se u Evidencijama rada, gdje je primjenjivo, iskazuje završetak rada za 15 ili 20 minuta nakon uobičajenog radnog ciklusa pa je vještak u tom slučaju, ako je bilo iskazano

vrijeme koje se dovodi u vezu s primopredajom, uzeo u obzir prethodno obračunato te utvrdio razliku do 30 minuta, koja nije bila obračunata i prethodno plaćena.

Vještakinja je, a pod pretpostavkom da Sud zauzme stav da se imaju uzeti u obzir ukupna potraživanja koja proizlaze iz manje obračunate plaće, a ne samo potraživanja koja bi proizišla iz manje obračunatih dodataka i primopredaje službe, u nastavku dala izračun razlike u naknadama tužiteljice. Napominje se da iste ne sadrže iznose manje isplaćenih naknada koje proizlaze iz neobračunatih i neplaćenih COVID dodataka i primopredaje službe, odnosno riječ je isključivo o razlici koja proizlazi iz obračunate i isplaćene plaće tužitelju. Naknade plaće za godišnji odmor i bolovanje izračunavaju se na bazi prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca, odnosno od 1. 5. 2022. ako je u prethodna tri mjeseca za dio razdoblja ili za cijelo razdoblje ostvareno pravo na naknadu plaće, tada se za to vrijeme obračunava naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu i kao takva se uračunava u prosjek. U Tabeli 5. dana je razlika manje isplaćene naknade za godišnji odmor i privremene nesposobnosti temeljem plaća koje su prethodno obračunate i isplaćene.

Mišljenja vještakinje je kako tužiteljici pripada pravo potraživanja: po osnovi posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti COVID-19 na sve odrađene sate, za razdoblje od 1.11.2020. do 23. 8. 2024. iznosi 2.876,78 EUR, a manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunate posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti COVID-19, iznosi 557,94 EUR pa ukupno potraživanje tužiteljice koje proizlazi iz neobračunate posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti COVID-19 iznosi 3.434,72 EUR (Tabela 6. stupac '4'); po osnovi primopredaje službe, odnosno da je tužiteljica nakon krajem svakog radnog dana ostala raditi 30 minuta dulje, za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. potraživanje po osnovi primopredaje službe iznosi 2.822,15 EUR, a manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunate naknade za primopredaju službe, iznosi 642,39 EUR, pa ukupno potraživanje tužiteljice koje proizlazi iz neobračunate primopredaje službe iznosi 3.464,54 EUR (Tabela 6. stupac '7'); po osnovu manje obračunatih naknada obračunatih temeljem obračunatih i isplaćenih plaća, za cjelokupno razdoblje, manje obračunata naknada za vrijeme godišnjeg odmora i privremenu nesposobnost za rad temeljem prosječne mjesečne plaće obračunate i isplaćene u prethodna tri mjeseca iznosi 381,70 EUR (Tabela 6. stupac 8)

30.1. S obzirom na primjedbe tuženika, vještakinja navodi kako je u cijelosti izvršila izračune sukladno zadatku i na način kako je to od njega traženo, bez ulaženja u pravna pitanja. Na stranici 6. i 7. Nalaza i mišljenja u Tabeli 2. izvršen je izračun manje isplaćene naknade za godišnji odmor (stupac '7' u kunama i stupac '9' u eurima) i bolovanje (stupac '8' u kunama i stupac '10' u eurima) po osnovi prethodno utvrđene manje obračunate COVID nagrade, dok je na stranicama 11., 12. i 13. u Tabeli 4. izvršen izračun manje isplaćene naknade za godišnji odmor (stupac '7' u kunama i stupac '9' u eurima) i bolovanje (stupac '8' u kunama i stupac '10' u eurima) po osnovi prethodno utvrđene neobračunate naknade za primopredaju službe.

Navodi kako je uzela u obzir da je tužiteljica nakon završetka radnog vremena ostala raditi 30 minuta dulje kao i da bi rad iznad 8 sati dnevno predstavljao prekovremeni

rad te je u skladu s tim primijenio uvećanje za prekovremeni rad od 50%, a izvršila je obračun naknade za primopredaju službe pod pretpostavkom da je ista rađena svakog dana u trajanju od 30 minuta neovisno o obliku rada.

30.2. U svom usmenom očitovanju na ročištu od 19. 2. 2026. na prigovore tuženika, vještakinja Ines Lozić ostala je pri danom nalazu i mišljenju u cijelosti

30.3. U dopuni vještačenja od 27. veljače 2026. vještakinja je dala izračun visine koji se odnosi na primopredaju u dvije varijante izračuna potraživanja po osnovi primopredaje prema prijedlogu tuženika. U varijanti I. dala je obračun neisplaćene naknade za primopredaju službe na način da se izračun primopredaje vrši samo na one dane kada je tužitelj radio u smjenskom turnusu (rad u dvije smjene, prve od 7,00 sati do 19,00 sati, druge od 19,00 sati do 7,00 sati) i to u trajanju od 30 minuta, dok se u varijanti II. daje obračun neisplaćene naknade za primopredaju službe na način da se izračun primopredaje vrši samo na one dane kada je tužitelj radio u smjenskom turnusu (rad u dvije smjene, prve od 7,00 sati do 19,00 sati, druge od 19,00 sati do 7,00 sati) i to u trajanju od 20 minuta.

Prema varijanti I., a pod pretpostavkom da Sud zauzme stav da tužiteljici pripada pravo potraživanja za primopredaju službe, odnosno da je tužiteljica nakon završetka radnog vremena kada je radila u smjenskom turnusu ostala raditi 30 minuta dulje te da bi rad iznad 8 sati dnevno predstavljao prekovremeni rad, u Tabeli A. dala je obračun neisplaćene naknade za primopredaju službe. Vještak je izvršio uvid u Evidencije o radnom vremenu za svaki dan utuženog razdoblja, utvrdio broj dana primopredaje u pojedinom mjesecu te izvršio obračun naknade za primopredaju službe. Izračun naknade za primopredaju službe izvršen je na mjesečnoj osnovi, a polazište za izračun je vrijednost osnovne plaće. Napominje se da je tuženik u pravilu vršio obračune koji se dovode u vezu s primopredajom službe, počevši od siječnja 2023. godine, na način da se u Evidencijama rada, gdje je primjenjivo, iskazuje završetak rada 20 minuta nakon uobičajenog radnog ciklusa. Vještak je u tom slučaju, ako je bilo iskazano vrijeme koje se dovodi u vezu s primopredajom, uzeo u obzir prethodno obračunato te utvrdio razliku do 30 minuta, koja nije bila obračunata i prethodno plaćena. U Tabeli B. dala je izračun manje isplaćene naknade za godišnji odmor i privremene nesposobnosti za rad uzevši u obzir visinu potraživanja koja je prethodno iskazana po osnovi neobračunate naknade za primopredaju službe (iskazano u Tabeli A).

U varijanti II., a pod pretpostavkom da Sud zauzme stav da tužiteljici pripada pravo potraživanja za primopredaju službe, odnosno da je tužiteljica nakon završetka radnog vremena kada je radila u smjenskom turnusu ostala raditi 20 minuta dulje te da bi rad iznad 8 sati dnevno predstavljao prekovremeni rad, u Tabeli C. dala obračun neisplaćene naknade za primopredaju službe. Vještak je izvršio uvid u Evidencije o radnom vremenu za svaki dan utuženog razdoblja, utvrdio broj dana primopredaje u pojedinom mjesecu te izvršio obračun naknade za primopredaju službe. Izračun naknade za primopredaju službe izvršen je na mjesečnoj osnovi, a polazište za izračun je vrijednost osnovne plaće. Napominje se da je tuženik u pravilu vršio obračune koji se dovode u vezu s primopredajom službe, počevši od siječnja 2023. godine, na način da se u Evidencijama rada, gdje je primjenjivo, iskazuje završetak rada 20 minuta nakon uobičajenog radnog ciklusa. Vještak je u tom slučaju, ako je bilo iskazano vrijeme koje se dovodi u vezu s primopredajom, uzeo u obzir prethodno obračunato te utvrdio razliku do 20 minuta, koja nije bila obračunata i prethodno plaćena. U Tabeli D. dala je izračun manje isplaćene naknade za godišnji odmor i privremene

nesposobnosti za rad uzevši u obzir visinu potraživanja koja je prethodno iskazana po osnovi neobračunate naknade za primopredaju službe (iskazano u Tabeli C).

Mišljenje vještakinje je, a po varijanti I. da tužiteljicu pripada pravo potraživanja po osnovi primopredaje službe, odnosno da je tužiteljica kada je radila u smjenskom turnusu ostala raditi 30 minuta dulje, za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. potraživanje po osnovi primopredaje službe iznosi 2.271,05 EUR (Tabela A. stupac '13'), a manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunate naknade za primopredaju službe, iznosi 527,29 EUR (Tabela B. stupac '11'), slijedom čega ukupno potraživanje tužiteljice koje proizlazi iz neobračunate primopredaje službe iznosi 2.798,34 EUR. Po varijanti II., a pod pretpostavkom da Sud zauzme stav da tužiteljicu pripada pravo potraživanja po osnovi primopredaje službe, odnosno da je tužiteljica kada je radila u smjenskom turnusu ostala raditi 20 minuta dulje, za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. potraživanje po osnovi primopredaje službe iznosi 1.238,41 EUR (Tabela C. stupac '13'), a manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunate naknade za primopredaju službe, iznosi 329,58 EUR (Tabela D. stupac '11'), slijedom čega ukupno potraživanje tužitelja koje proizlazi iz neobračunate primopredaje službe iznosi 1.567,99 eura.

30.4. U dopuni vještačenja od 27. veljače 2026., a po prijedlogu tužiteljice, a pod pretpostavkom da Sud zauzme stav da tužiteljici pripada pravo potraživanja za primopredaju službe, odnosno da je tužiteljica nakon završetka radnog vremena ostala raditi 30 minuta dulje te da bi rad iznad 8 sati dnevno predstavljao prekovremeni rad, u Tabeli E. dala je obračun neisplaćene naknade za primopredaju službe, a uzevši u obzir da bi i u razdoblju od 1. 1. 2023. godine tužiteljica vršila primopredaju u trajanju od 30 minuta. Mišljenje vještakinje je, a pod pretpostavkom da Sud zauzme stav da tužiteljici pripada pravo potraživanja po osnovi primopredaje službe, odnosno da je tužiteljica nakon kraja svakog radnog dana ostao raditi 30 minuta dulje, za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. potraživanje po osnovi primopredaje službe iznosi 3.588,25 EUR (Tabela E. stupac '12'), manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunate naknade za primopredaju službe, iznosi 696,63 EUR (Tabela F. stupac '11'), slijedom čega ukupno potraživanje tužitelja koje proizlazi iz neobračunate primopredaje službe iznosi 4.284,88 EUR.

30.5. Na dopune vještačenja Centra za vještačenja d.o.o. od 27. veljače 2026. koje su izvršene po prijedlozima parničnih stranaka, isti nisu imali primjedbi, a tužiteljica je sukladno toj dopuni vještačenja podneskom od 6. 5. 2026. uredila tužbeni zahtjev na način da potražuje od tuženika isplatu razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. u iznosu od 8.101,30 eura.

31. Dakle, u dopuni vještačenja od 27. 2. 2026., vještakinja je, a po traženju tuženika, izvršila izračun u dvije varijante i to na način da je obračunala primopredaju službe kada je tužiteljica radila u smjenskom radu u trajanju od 30 minuta (varijanta I.) i trajanju od 20 minuta (varijanta II.) i dopuni vještačenja od 27. 2. 2026., vještakinja je, a po traženju tužiteljice, izračunala primopredaju službe na način da je tužiteljica nakon kraja svakog radnog dana ostala raditi 30 minuta dulje.

31.1. Sud je prihvatio dopunu vještačenja od 27. 2. 2026. u varijanti I. prema kojoj je vještakinja izračunala primopredaju samo za one dane kada je tužiteljica radila u smjenskom turnusu od 12 sati i u trajanju od 30 minuta jer za razdoblje od 1. 9. 2019. do 31.12.2022. sukladno odredbama KU, kojim je definirano kako primopredaja službe traje najviše 30 minuta, to je vještakinja pravilno izračunala primopredaju u trajanju od 30 minuta s uvećanjem od 50 % za prekovremeni rad (samo što je vještakinja izračunala primopredaju do 30. 9. 2024., a istu pripada do 31.12.2022., jer joj se od 1. 1. 2023. po odluci tuženika isplaćuje), dok varijantu II. sud nije prihvatio jer tek od 1. 1. 2023. tuženik primopredaju službe evidentira i plaća u trajanju od 20 minuta kako je i odlukom tuženika od 28.12.2022. određeno. Također nije prihvatio ni dopunu vještačenja od 27. 2. 2026. po prijedlogu tužiteljice u kojem je vještakinja izračunala primopredaju nakon kraja svakog radnog dana, budući da kada je tužiteljica radila u smjenama (jutarnja ili poslijepodnevna) onda nije imala kome ni predati službu, stoga ju ni ne pripada naknada nakon svakog radnog dana, već samo nakon rada u smjenskom turnusu.

31.2. Navodi tuženika kako se primopredaja tek od 17. veljače 2023. plaća kao prekovremeni rad (50 % više od redovnog rada) jer je tek tada donesen Zaključak broj 108 sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja kojim je dano tumačenje kako se primopredaja plaća kao prekovremeni rad ako prelazi mjesečni fond sati, pri tome pozivajući se na odluku Županijskog suda u Zagrebu broj GŽR-18/2025 od 25. 4. 2026., su po ocjeni ovog suda neutemeljeni, jer uvećanje od 50 % za prekovremeni rad s osnova primopredaje službe izračunava se i temelji izravno na Dodatku II Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, a Zajedničko povjerenstvo za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja tumači ono što je već ugovoreno, odnosno svojim zaključcima daje određena pojašnjenja, ali pravna osnova za isplatu i dodatak od 50 % proizlazi iz odredbi KU i njegovih Dodataka.

32. Kako je sud, a imajući u vidu osnovno vještačenje Centra za vještačenja d.o.o. od 23. 9. 2025. u dijelu u kojem je vještakinja izvršila izračun po osnovu posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti COVID-19 za razdoblje od 1.11.2020. do 23. 8. 2024. posljedično tome manje obračunate iznose naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad za to razdoblje, te manje obračunate naknade obračunate temeljem obračunatih i isplaćenih plaća za utuženo razdoblje, te dopunu vještačenja od 27. 2. 2026. u varijanti I., a glede izračuna s osnova primopredaje službe za razdoblje od 1. 9. 2019. do 30.1 9. 2024., utvrdio osnovanim tužbeni zahtjev za razdoblje od 1. 9. 2019. do 31.12.2022. s osnova primopredaje službe i posljedično tome s osnova naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i bolovanja; s osnova posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti COVID-19 za razdoblje od 1.11.2020. do 31. 8. 2021. i posljedično tome s osnova naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i bolovanja, kao i s osnova manje obračunate naknade obračunate na temelju obračunatih i isplaćenih plaća za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024. u ukupnom iznosu od 2.640,56 eura, to je sud navedeni iznos dosudio tužiteljici, dok je za više zatraženo, za iznos od 5.460,74 eura sa zateznim kamatama na taj iznos, tužiteljica odbijena u svom zahtjevu.

33. Nadalje, tuženik je prigovorio preinakama tužbenog zahtjeva iz podnesaka od 21.10.2025. i 6. 5. 2026., kao i zastari potraživanja, a koji prigovori su po ocjeni ovog suda neutemeljeni.

34.1. Naime, preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove dopuštena je i zastara se prekida podnošenjem tužbe u tom postupku, a ovdje je zastara prekinuta s danom 217. 7. 2023., stoga se tuženikov prigovor zastare ukazuje neosnovanim.

35. Imajući u vidu prednje, a kako iz vještačenja Centra za vještačenja proizlazi da je tuženik tužiteljici za utuženo razdoblje isplatio manju plaću i naknadu plaće u ukupnom iznosu od 2.640,56 eura (s osnova primopredaje službe, s osnova manje obračunate naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad koja proizlazi iz neobračunate naknade za primopredaju službe, s osnova covid nagrade, s osnova manje obračunate naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad koja proizlazi iz neobračunate naknade za covid dodatak, te s osnova manje obračunatih naknada temeljem obračunatih i isplaćenih plaća), to je tužiteljici valjalo navedeni iznos i dosuditi, a za više zatraženo, za iznos od 5.460,74 eura sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos, tužiteljica je odbijena u svom zahtjevu.

35.1. Na dosuđeni iznos od 2.640,56 eura tužiteljici su dosuđene i zakonske zatezne kamate počevši od dana dospijeca svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate, petnaestog dana u mjesecu za protekli mjesec pa do isplate (čl. 92. st. 4. ZR), po stopi koja je određena člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 140/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22 – dalje: ZOO), koje kamate se ne dosuđuju na pripadajući iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak koji je sadržan u bruto iznosu temeljem odredbe čl. 45. st.1. i 2. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 144/12, 43/13, 120/13, 125/13, 148/13, 83/14 i 143/14), kako je to tužiteljica pravilno i zatražila tužbenim zahtjevom, a kao u točki I izreke presude.

36. Nadalje, tuženik je istakao prigovor presuđene stvari u dijelu koji se odnosi na isplatu naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i bolovanja, a koji prigovor po ocjeni ovog suda nije osnovan pa ga je sud odbio i odlučio kao u točki I. izreke rešenja.

37. Prema odredbi članka 333. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 25/13 i 89/14, 80/19, 114/22 i 155/23; drugdje u tekstu ZPP-a) prvostupanjski sud tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi je li stvar pravomoćno presuđena i ako utvrdi da je parnica među strankama pokrenuta o zahtjevu o kojem je već pravomoćno odlučeno odbacit će tužbu.

38. Uvidom u presliku presude ovog suda pod br. Pr-669/2021 utvrđeno je da se postupak vodio radi isplate razlike plaće na ime povećanja osnovice od 6 % za razdoblje od prosinca 2015. do siječnja 2017., a u spisu pod br. Pr-897/2019 utvrđeno je da se postupak vodio radi isplate razlike manje isplaćene naknade bruto plaće na ime dodataka na plaću za sve odrađene sate te naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjih odmora i bolovanja za razdoblje od rujna 2015. do travnja 2020., a u ovom

predmetu postupak se vodi radi isplate razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće s osnova neisplaćene primopredaje službe, posljedično tome naknade za godišnji odmor i bolovanje (jer tuženik prilikom obračuna i isplate plaće tužiteljici nije uzeo u obzir sate odrađene prilikom primopredaje službe, što nije u vezi s dodatcima na plaću) za razdoblje od 1. 7. 2018. do 30. 9. 2024., te s osnova covid dodatka i posljedično tome naknade za godišnji odmor i bolovanje za razdoblje od 1.11.2020. do 23. 8. 2024. Dakle, ne radi se o istovjetnom tužbenom zahtjevu, radi čega se prigovor presuđene stvari ukazuje neosnovanim.

39. Glede odluke o parničnom trošku sud je odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

39.1. Naime, odredbom čl. 154. st. 4. ZPP-a određeno je ako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, sud može odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove postupka ili da jedna stranka naknadi drugoj stranci samo pojedine troškove primjenom čl. 156. st. 1. ovoga Zakona.

39.2. U konkretnom slučaju bila je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva pa je tužiteljica uspjela 60 % u osnovu, a 32,60 % u visini konačno postavljenog tužbenog zahtjeva, ukupno 46,3 % dok je tuženik uspio 53,7 %, to je razlika postotka uspješnosti u korist tuženika 7,4 % (53,7 %-46,3 %), što po mišljenju ovog suda se radi o neznatnoj razlici postotka uspjeha stranaka u ovom sporu, radi čega je i odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, a kao u točki II. izreke rješenja.

39.3. Budući da je tuženik osporavao tužbeni zahtjev kako u pogledu osnova, tako i u pogledu visine radi čega je bilo potrebno provesti financijsko-knjigovodstveno vještačenje, to je tužiteljici trebalo priznati troškove vještačenja u iznosu od 575,00 eura, jer se radilo o troškovima koji su bili potrebni, neovisno o ishodu spora. Stoga je tužiteljici dosuđen trošak u iznosu od 575,00 eura, a kako je odlučeno u točki III. izreke rješenja.

Split, 28. listopada 2026.

Sutkinja

Katica Bojčić Vidović

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka.

DNA:

- pun. tužiteljice
- tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-52db8**

Kontrolni broj: **07aa0-16d91-d9b91**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.